

РЕШЕНИЕ

№ 2089

гр. София, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 14.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **10963** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на „Б. ЕНД М.“ – ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], район „В.“, [улица], представлявано от И. П. П., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 11324/18.10.2022г., издадена от началника на отдел "Оперативни дейности" – В. Т. при Главна дирекция "Фискален контрол" в ЦУ на НАП, с която на "БЕЛЛА ЕНД МИА" ЕООД е наложена принудителна административна мярка по чл.186, ал.1 от ЗДДС - запечатване на търговски обект – семеен хотел „Къщата“, находящ се [населено място], [улица], стопанисван търговеца, за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС. Жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна поради противоречие с административно-производствените правила, несъобразяване с материалния закон и целта на закона, поради което иска от съда да я отмени. Обосновава, че в заповедта не са изложени мотиви относно срока на мярката. Допълва, че наложената ПАМ не е съобразена в принципа за съразмерност и че наложената заповед не е в състояние да осъществи целите на мярката по чл.22 на ЗАНН и чл.6 от АПК, тъй като с нея не може да се преустанови евентуалното административно нарушение, нито да се предотвратят вредоносни резултати от него, т. к. то се явява вече довършено към момента на констатирането му от приходните органи. Излага доводи, че нарушението е извършено за първи път. По подробно изложени съображения иска съдът да отмени заповедта, с която марката е наложена. Не претендира разноски по делото. В съдебно заседание, редовно призван

търговецът се представлява от законния представител, който поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – началник отдел „Оперативни дейности“ – В. Т. при ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП чрез процесуален представител оспорва основателността на жалбата и моли съдът да я отхвърли. Претендира разноски по делото.

Административен съд – София-град, 15-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № ЗЦУ – 1148/25.08.2020г. изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ при ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186, ал. 2 от ЗДДС.

На 28.09.2022г. при проверка на органите по приходите при отдел ЦУ на НАП – В. Т. в търговски обект семеен хотел „Къщата”, находящ се [населено място], [улица], стопанисван от търговеца жалбоподател, е установено, че при извършване на две контролни покупки – нощувка на стойност 80лв., заплатена в 14.20ч. и на две порции кюфтета с гарнитура и две кафета на обща стойност 13.00 лв., заплатени в 14.50 ч., плащането на които е направено в брой, до легитимацията на органите по приходите към 14.55ч., не е издаден фискален касов бон за покупката от лицето, приело плащането от въведеното в експлоатация и налично в обекта фискално устройство. След легитимирането на органите на НАП, лицето, приело плащанията не предоставило веднага достъп до ФУ на проверяващите с обяснението, че то се намира в кухнята, а екипът не разполагал със здравни книжки. След предоставяне на ФУ, контролният екип разпечатал ДФО „Х“, като било установено, че часовникът на ФУ отчита с 11 минути назад от астрономическото време. Установено е още и положителна разлика в касовата наличност в размер на 52 лева, като разчетената от ФУ касова наличност била 93 лева, а фактическата наличност – 145 лева. Лицето, което приело плащанията, било и единствения служител на търговеца в обекта. То напуснало обекта в хода на проверката и не оказало съдействие за нейното приключване. Това наложило проверяващият екип да търси съдействието на органите на МВР при напускане на обекта, тъй като в него нямало други лица. Установеното в обекта ФУ не е сред включените в списъка по чл. 118, ал. 16 от ЗДДС.

Резултатите от проверката са документирани в протокол от 28.09.2022г. – официален свидетелстващ документ, ползващ се с обвързваща съда доказателствена сила. Удостоверените обстоятелства в протокола се потвърждават и от събраните в ходи на проверката доказателства – клен от ФУ от 28.09.2022г., сметка за плащане на 13лв., опис на касовата наличност и фискални бележки от 28.09.2022г. за покупките с отразени часове 14.50ч. и 14.51ч. По повод установената разлика между касовата и фактическата наличност, сервитьорът по време на проверката е обяснил, че тя се дължи на негови лични пари.

С обжалваната заповед № 11324/18.10.2022г., издадена от началника на отдел "Оперативни дейности" – В. Т. при Главна дирекция "Фискален контрол" в ЦУ на НАП, на "БЕЛЛА ЕНД МИА" ЕООД е наложена принудителна административна мярка по чл.186, ал.1 от ЗДДС - запечатване на търговски обект - семеен хотел „Къщата”, находящ се [населено място], [улица], стопанисван и експлоатиран от "БЕЛЛА ЕНД МИА" ЕООД и забрана на достъпа до него за срок от четиринадесет дни, на основание чл. 186, ал.1 от ЗДДС и чл. 187, ал.1 от ЗДДС.

Заповедта е мотивирана от фактическа страна с обстоятелството, че с продажбата на услуга – нощувка на стойност 80лв., за която не е издадена фискална касова бележка, нито касова бележка от кочан, търговецът е осъществил състав на административно нарушение по чл. 25, ал.1, т.1 във връзка с чл. 3, ал.1 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006г. във връзка с чл. 118, ал.1 от ЗДДС и чл. 186, ал.1, т.1, б.“а“ от ЗДДС. Съображенията във връзка с продължителността на мярката, определена в среден размер, се свеждат до следното: местоположението на обекта - в населено място [населено място], известно като туристическа дестинация, популярно и с достъпни цени – обстоятелства, комплексно обосноваващи значимостта на търговския обект и обема на упражняваната дейност; обектът е оценен като такъв с потенциална възможност за реализиране на значими обороти; отчетено е обстоятелството, че при проверката са установени и други нарушения на данъчното законодателство. Кои са тези други нарушения не е посочено. От преписката се установява само едно друго нарушение – неиздаването на касов бон за покупката в ресторанта. Допълнено е, че при определяне на срока са взети предвид вида и обема на упражняваната в съответния обект дейност с оглед информацията, съдържаща се в информационната

система на НАП. По преписката липсват данни за съдържанието на събраната информация от ИС на НАП, поради което позоваването на нея е декларативно.

От отразеното в протокола от проверката, съдът приема, че установеното в обекта ФУ не е сред включените в списъка по чл. 118, ал. 16 от ЗДДС.

Заповедта е съобщена на 08.11.2022г., а жалбата е подадена на 23.11.2022г.

Предвид установеното от фактическа страна, като провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт и съобрази наведените оплаквания в жалбата, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

На основание чл. 186, ал.3 от ЗДДС принудителните административно мерки по чл. 186, ал.1 от същия закон се налагат с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Предвид тази правна уредба и представената заповед № ЗЦУ – 1148/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП, съдът приема, е оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

С оглед съдържанието на акта съдът приема, че е спазена установената от закона писмена форма, установена с нормите на чл. 186, ал.3 от ЗДДС и чл. 59, ал.2 от АПК.

В производството по издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Няма основание да се приеме, че заповедта е издадена при превратно упражняване на власт. Съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя за липса на мотиви. Заповедта съдържа мотиви, които са ясни и конкретни, отразяващи особеностите на процесния случай. Същите отговарят на изискването на чл.186, ал. 3 от ЗДДС за мотивиране на акта и са достатъчни, за да може да се извърши проверката за законосъобразност на оспорената заповед на всички основания по чл.146 от АПК, включително за съответствието на заповедта с целта на закона. Издадената ЗПАМ е мотивирана и по отношение на срока.

Неоснователно се твърди нарушение на материалния закон. Съгласно

разпоредбата на чл.3 ал.1 от Наредба Н-18/2006г. всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги в или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен при изрично предвидените в закона изключения. В случая административното производство е образувано за нарушение на ЗДДС свързано именно с регистриране и отчитане на продажбите и за този вид нарушения, разпоредбата на чл.185 ал.1 от ЗДДС предвижда налагането на глоба или имуществена санкция. Отделно от това, независимо от предвидените глоби и имуществени санкции, нормата на чл.186 ал.1 т.1 б. „а“ от ЗДДС регламентира налагането на ПАМ запечатване на обект за срок до един месец, спрямо лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Съгласно чл.118 ал.3 от ЗДДС фискалната касова бележка е хартиен документ, регистриращ продажба/доставка на стока или услуга в търговски обект, по която се плаща в брой, с чек, с ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта, издаден от въведено в експлоатация фискално устройство, от одобрен тип, в случая – фискално устройство с конкретизиран в атакуваната заповед модел и ИН. Издаването на такава фискална бележка е задължение на всяко лице, извършващо продажби на стоки или услуги в търговски обект по аргумент от чл.25 ал.1 т.1 вр. чл.3 от Наредба № Н-18/2006г. В случая, описаната по-горе фактическа обстановка относно неотчетена в обекта продажба чрез издаване на ФКБ се установява по безспорен начин от обсъдените във фактическата част на настоящото решение доказателства. Видно от същите продажба е извършена, цената е заплатена и не е издадена фискална касова бележка.

Другите основни възражения се свеждат до несъответствие на мярката с целта на закона и до нарушаване принципа на съразмерност. Възражението за нецелесъобразност на оспорената заповед съдът намира за неоснователно. Принудителните мерки имат преустановителни, възстановителни или превантивни функции. В случая процесната ПАМ има за цел да преустанови извършването на следващи нарушения. Същата се налага с оглед обективното извършване на посоченото нарушение свързано с нарушаване финансовата дисциплина на държавата, респ. с нанасяне вреди на фиска и има за цел именно неговото преустановяване и превенцията срещу последващи неправомерни деяния, както изрично е посочено и в

самата заповед. Налагането на процесната принудителна мярка е напълно оправдано, с оглед изпълнение предвидените в закона цели. Наложената в случая ПАМ изцяло съответства на чл.22 от ЗАНН.

Независимо от горното съдът приема, че определеният с акта срок за налагане на ПАМ от 14 дни не е съобразен с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК. Същият сочи, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Основанията за този извод са следните: При налагането на ПАМ по чл. 186, ал.1 ЗДДС органът по приходите действа в условията на обвързана компетентност. Законоустановеният срок на мярката е от 1 до 30 дни. Единственото конкретно установено по делото обстоятелство от сочените от органа във връзка с определяне размера на мярката е това, че при проверката е установено и друго нарушение по ЗДДС. Позоваването на информацията от ИС система на НАП без да се сочи какви изобщо са тези данни не може да служи за годно основание при индивидуализация на мярката. Всички други сочени обстоятелства по естеството си представляват предположения, които от една страна не са доказани именно поради липсата на данни от ИС на НАП – напр. за среднодневни обороти и прочие, а от друга се оборват от установеното в хода на проверката. Очевидно обектът, независимо, че се намира в място, „известно като туристическа дестинация, популярно и с достъпни цени“, няма големи дневни обороти, напротив. Щом по време на проверката в обекта е имало само един служител, който е обслужвал и рецепция и ресторант и е нямало други гости, а проверката е продължила повече от два часа, „потенциалната възможност за реализиране на значими обороти“ в обекта, на която се позовава административния орган, е много малко вероятна, ако не изключена. Отделно от това установената разлика между касовата и фактическата наличност е по-малка от нерегистрираната контролна покупка – от една страна, а от друга – самата касова наличност е незначителна като стойност.

При тези обстоятелства съдът приема, че налагането на ПАМ за срок от 14 дни на процесния обект не би могло да се определи като съразмерно. При тази продължителност на срока се засяга съществено правната сфера на адресата на ПАМ и се игнорира целта на закона за защитата на обществения интерес чрез налагането на

адекватни на нарушението мерки. Неоправдано би било да се засяга в по-голяма степен от необходимото стопанския оборот, който е източник на приходи в бюджета. Във връзка с горното, оспорената принудителна административна мярка, предвид нейната тежест и обстоятелствата, при които е наложена, се явява прекомерна.

Предвид изложеното оспореният акт се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен. Разноски от страна на жалбоподателя не са претендирани.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 186, ал.4 от ЗДДС, Административен съд – София-град, петнадесети състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Б. ЕНД М.” – ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], район „В.“, [улица], представлявано от И. П. П., Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 11324/18.10.2022г., издадена от началника на отдел "Оперативни дейности" – В. Т. при Главна дирекция "Фискален контрол" в ЦУ на НАП, с която на "БЕЛЛА ЕНД МИА" ЕООД е наложена принудителна административна мярка по чл.186, ал.1 от ЗДДС - запечатване на търговски обект – семеен хотел „Къщата”, находящ се [населено място], [улица], стопанисван търговеца, за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването на страните, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: